

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 280/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.И., због кривичног дела тешке крађе у продуженом трајању из члана 204. став 1. тачка 1. у вези са чланом 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката Б.Ђ., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К бр.302/13 од 24.11.2015. године и Кв бр.587/15 од 05.01.2016. године, у седници већа одржаној дана 23. марта 2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.И. – адвоката Б.Ђ., поднет против правноснажних решења Основног суда у Старој Пазови К бр.302/13 од 24.11.2015. године и Кв бр.587/15 од 05.01.2016. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Старој Пазови К бр.302/13 од 24.11.2015. године, досуђени су трошкови одбране по службеној дужности браниоца окривљеног Н.И. – адвокату Б.Ђ. у износу од 39.750,00 динара и истовремено је одређено да ће се ови трошкови исплатити из буџетских средстава суда на текући рачун браниоца број ..., отворен код „Е. банке“. Истовремено, наложено је рачуноводству Основног суда у Старој Пазови да уплату изврши у року од 60 дана по правноснажности решења.

Решењем Основног суда у Старој Пазови Кв бр.587/15 од 05.01.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Н.И. – адвоката Б.Ђ., изјављена дана 26.11.2015. године против решења о трошковима кривичног поступка Основног суда у Старој Пазови К бр.302/13 од 24.11.2015. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац по службеној дужности окривљеног Н.И. – адвокат Б.Ђ., због повреде закона – члан 485. став 1. тачка 1.) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења или да побијана решења

укине и предмет врати на поновно одлучивање првостепеном суду, сходно одредби члана 492. став 1. тач. 1. и 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа, у којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Н.И., па је нашао:

Захтев је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Одредбама члана 74. ЗКП одређено је и таксативно набројано девет процесних ситуација у којима окривљени мора имати браниоца и до када. Одредбом члана 76. став 1. ЗКП одређено је да у тим процесним случајевима, ако окривљени не изабере браниоца или без њега остане, браниоца му по службеној дужности за даљи ток поступка, решењем поставља јавни тужилац или председник суда.

Наведеним одредбама, по ставу Врховног касационог суда, јасно је опредељено не само до када окривљени мора имати браниоца уопште, већ и до када мора имати браниоца који му је постављен по службеној дужности, а што је у конкретном случају, у односу на окривљеног Н.И., имајући у виду члан 74. тачка 2) ЗКП „ако се поступак води због кривичног дела за које је прописана казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања па до правноснажног окончања кривичног поступка“.

Како је у конкретном случају кривични поступак према окривљеном Н.И. правноснажно окончан дана 13.10.2015. године (доношењем пресуде Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.598/15, којом су одбијене као неосноване жалбе окривљеног Н.И. и његовог браниоца – адвоката Б.Ђ. и пресуда Основног суда у Старој Пазови К бр.302/13 од 08.04.2015. године потврђена), имајући у виду да је захтев за заштиту законитости након правноснажног окончања кривичног поступка поднео бранилац који му је у том поступку био постављен по службеној дужности, обзиром да се поступак против окривљеног водио због кривичног дела тешке крађе из члана 204. став 1. тачка 1. КЗ, за које је прописана казна затвора у трајању од једне до осам година, то овај бранилац из изнетих разлога, имајући у виду одредбу члана 483. став 3. ЗКП, не спада у круг лица која могу поднети захтев за заштиту законитости.

Поред тога, овај суд налази да је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљеног Н.И. – адвокат Б.Ђ., захтев за заштиту законитости поднела из разлога што је суд одлуку о трошковима браниоца по службеној дужности донео не у року од 3 месеца, већ након 6 месеци од дана

подношења захтева за накнаду трошкова, при чему бранилац у захтеву не указује ни једном речју на који начин је побијаним решењима учињена повреда закона на штету окривљеног, па како је одредбом члана 71. тачка 5. ЗКП прописано да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, то по оцени овога суда бранилац (у овом случају постављен по службеној дужности) окривљеног Н.И. – адвокат Б.Ђ., нема овлашћење да у смислу цитиране законске одредбе поднесе захтев за заштиту законитости у своју корист.

Из наведених разлога, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног Н.И. – адвоката Б.Ђ., одбачен је као недозвољен, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 483. ЗКП и чланом 71. тачка 5. ЗКП.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.